

doc 04512

ט' 19.8.21

19.8.21

קונגרס

בר. י.

מאת הוועד הפועל של א. אחודות-העבודה.

א. צירינו לكونגרס.

בישיבת הוועד הפועל של א. אחודות-העבודה ביום י' אב נתרה, שנחדרו לكونגרס בתור ציריה אחיע' החברים: א. בלומנפלד, י. בן-צבי, א. טבנקין, ב. צנலסן, ש. לבקוביץ ו. אטינגר. על יסוד הנטנדיטים שאחיע' קיבל ט hollow החולטן שמלבד הזרים ימענו נם הנסנים: ד. בנגוריון, א. האצפלד, ד. הו ו. יבנאלי. הזרים והנסנים יוצאים השבעו ל królסבדר, פלדיה החברים ד. בנגוריון ו. י. טבנקין שאינם יכולים ברנע זה לעובד את תארין. צירינו ישתחפו נם במועצת הברית העולמית של פועל-ציון, שתתאמף בינה לאחר הקונגרס.

החלש של ציריה אחיע' בكونגרס ייננו בין שאר הדברים על הדרישות:

- (1) אישור התכנית היישובית שנערכה עי' הסתדרות החקלאית.
- (2) תמכה בתכנית התישבות-הනדו על אדמות העמק (נוירים) לפי תוסודות שעבד הח' לבקובין.
- (3) הכנסת משקי הפעלים בניל הצעליון לתכנית העובדה היישובית של השנה הבאה.
- (4) הרוש הנדדיים העבריים.
- (5) התנרגות נמרצת לכל סורונט של הנדו, כגון: "הטטרת המעללה", "הדוידנה" מעורבים וכדומה.
- (6)

בישיבה זו החלש לדריש מהועד הלאומי לבטל את הטשלחת לكونגרס שנחדרה בישיבת האחורה.

כמו כן הוחלט, כי בסכום רפואי, לאחר שיישבו צירינו מתקונגרס וממושצת הברית העולמית של פועל-ציון, תקרה ויעודה כללית של א. אחודות-העבודה, שז' חיות של חווידה יפורסם בקרוב.

19.8.21

ט' 19.8.21

יקירה! אסונך, מות פיננציה שלך-שלנו, נגע עטוק בלבci. קבלי תנחותי. נציג�ה, תטו רפואי.

הקבוצה השולאית העובדת בנדוד עובדה ע"ש יוסק טרוטפלדור מתאבלת על מות חבלת היקר אלטר רביבונוביין ומשתתפת באבלם של הוריינו ובצערים. במתה נחמתם ובפינו אין מלה.

חברנו פנתם אריה! קיבל את השת��ופתו בעצרך על אסונך המשפחתי, מצא תחומר בעבודתך הפוריה להתנצלותו של הרעיון הציוני-טוטזיאלי. ט. ביבר ו. ד. שדרה. מנדל, נדור-עבורה.

— יעקב וויש בקהל'בנדן אני מברך אתכם להוללה בכם. תראו בו בן נאמן לעטו ולארצו. נציג�ה, מהו רפואי. י'zech ריאוטן.

— הדסה — מאיר, מול-טוב לנטואיכם! ואָבּ — אלה ווז. תל אביב, ט' באב רפואי. החילוץ רוגובין שקבל בטראסט מיטקה ברץ עבר דנניה א' וריעות של כיבוב כרובות מתבקש לHAMZIAN לדנניה בהקרים האפשרי. קבוצת דנניה א'.

מאות וולדת התרבות.

על חומנת זערת-התרבות ריצה הריך בלושטן מיטן — בשבע הבא במקומות הללו: הדרה, כביש חיפה, כרמיה, כנרת, צפון טבריה, מנדל, ראש-פנה, טחנין, אילית, תל-חי, כפר-גנעדין.

ט' פְּרַדְּהֹן טבניק לעובד שנים ט' הדרס ה'

—פתח לברוטוריה למטרה זו ונמ לرمפי שנים — שלש לירות בערך מה מלא שנים ובלוי עורה פילנטרופות. בתיאחות, נהיצדק בית היין, יפה.

אחר משלשה מהלכי העבודה היה קבוע מוגדרים, וכי תבחר הנהלה מיזהה העבודה בארישבע, כלוטי, בטל החדר לעבודות צבוריות של החדרות. סוף סוף באננו לידי פישר. השורה תראה לנו להבא, כי דרך אמצעית איננה: או אנו מנהלים את העבודה או ועד־הצירים. בשותפות לא נוכל לעבוד. רגיל אני לשטו כבוד הצירים, כי זאת היא דעת מעתה־העולם ורוב המפעלים בארץ חשבים כדיות ועד־הצירים — תבאו חפוצה ותכרד את הכל נלו.

עלינו לסתור את שאלת־ה哉ויות: איך הם ניתנים לנו — אם הם ניתנים — מהמתדרות הציונית ובאיו התאמים.

בשלש תקנות השובות התחלנו במועצה הראשונה:

- השותאות־החויריות. ההשואה חילקה ביזודה. הרעיון נצח. לא יתואר עתה מטיות־הזהות לטוקם פרטיו ולהבורה פלונית כל קשר עם יתר העבודות. עלינו לפגעה אלה את הנטיה זו.
- החברה החראית העציטה, — אף זו חילקה, ועלינו לקשר אותה בקשר אליו להסתדרות.
- החברה העברית החלק טעבורה החקלאות וההתיישבות. עכשו החראה, אחדות האתדרותנו חוליל לחוק גם את החקלאות, גם את העבודה האנושית הנאותה, האנושית לאחד זה.

חישוד נטה לפדר את עבדות הבניין. המועצה צריבה להקים מיעוט מיוחד לאנחנו ולהכשרותנו לקראת עבודת הבניין, לפחות נוכל להופיע נסתקזע וזה בתוך קבלניים מומחים ואחראים.

דבר זה: מקורות העבודה הם שלשה: המחלקה האזרחות לעבודות צבאיות, מחלקת־הצבא והנהלת הרכבת. א) חמשה לה אוזר חיות — משלחת א' — אמצעיה מגבלים ואין לה תקיצים לעבודות חדשות. גם בקיימות יכולם לבוא שניים ברוח האצחים. משנשווין קבלנו ממנה עבודות ורק בסכום של 5000 ליט'. עבודות הבנייש ראש פנה־צפת העודרת על הפרק — קפנה הוא. בעודן נשקבות עבודות בניין ועלינו להתבונן לקדאנן. עד עתה קבלנו אילו עבודות בשתי ערים.

ב) חיחסים ביןינו ובין מחלקה־הצבא אטובי. קבלנו ממנה עבודות אלו וגור־חוידן, עבודה לא נדולה בסכום של 1200 ליט', אבל השובה לנו סכום חדש, נסיוון עבודה בפקזוע חדש. ג) תקון ונגר הכיביש טבח־ה־דאשפנה, שנענדו ע"י מעצים במלחמות. הסכום הכללי של העבודה הוא 11 אלף ליט'. ד) כביש ק

געין, עבודה לערך ל-2000 ליט', שתדרושים מעתנו התאמצות טווחת. עבודה זו — היא הדשינה — קבלגה בחתחות־טאריות נעלמה. חקoot להבא ישן, אבל מצומצחות. חשוב לנו מאר קבלת הנקישים. העודדים להעשות בצעון בעוד אנו עוכוקים שם בעבודתנו הקדמתה. בעבודות אחרות הנקמת ברקוט ועדי עוד לא רכשנו לנו עמדת.

צד חשוב הו — קבלת העבודה בסדור בת הקברות של תל־המלחחה. עוד מפן לנו בהצעות לעובדה זו ועכשו קבלנו את העבודה באיר־שבע ובדר־ביבלה. גבורות אלו נעסק גם עובדים ערבים. המלצהה באיר־שבע היא של ערבים. אנו זוצם להכנס שמה 4-3 מחברינו.

ו) חטוך היישלי: הנהלת הרכבת. יפה אלינו בורר ובולט למדי — והוא: חם מלחמה בהחלף. הפלמלה נדרנו מצד הנהלת הרכבת מקיפה 2 חוות: מלחמה נדרנו בתוך הסתרות יהודית ומלחמה בחתרות קואופרטיבית של פועלים. ראש הזכות היה מנהה בפניו את העבודות שלנו בלבנה ובארש־אלען וטהל, בנדור להן, את העבודה בלוד־צrifין, אשר אם גם היה נעשת ע"י הדרים (הקבלן גורבי) או מתקדמת היא בסדר ובמהירות, ואולם רק נודע לנו, כי עבודה זו מתנהلة על ידינו, שנה את דבריו לנטר, וחגיון הדברים לדי כך שלפנינו טעם אדריכלי־צוני להפסיק את העבודה לגטרוי, אחריו שהשקבנו במקום זה חותות וכיספ עצם חמורים שלפיהם נטסהה העבודה היו פשוט ספקולטיביים.

הרכבת לטעמה הנה ממשלה הקובלן המצרי אחמד־בנימ. לו נסירות עבודות כל הצעות פומביות, לפוקדו עומדים קטרים ורכבות. משרדו משתמש למשדר ע"ש רשמי להנהלת עבודות הרכבת. לו נסירה גם כל העבודה המקצועית של עבודות אש־אלען־פתח־תקווה, רכבת הנבנית כלה בכיספ יהודים ולארכי מושבה עברית, לשות כל דרישותינו ומהאות ועד־המושבה.

העבודות בתל־כרם ובכפר סטראן וכפתם, שננתנו לנו מטעם הקובלן הזה, חינשת ללבנו בה. ריפורטים תוכפים היו נשלהים להנציב העליון להביאש את ריחנו האגוט, כי היהודים אינם מסוגלים לעובדה פיזית קשה. ושוב, יחד עם הגירוש־צrifין הוצע לפניינו לשלה מאפסנו אנשים למלוד את תורה פרוק הפחים... יוצע שעבודה מלאה בית־نبלה באורך פהות מה של לד־צrifין, שננספהה סדרני הניל בעלי הצעה פומבית, עלתה לרכבת בכפלים מעבודות לד־צrifין. אז איש את הדבר הזה?

טועלי הקובלן הזה הם מצרים, אשר אינם מישקעים בארץ, ואשר אין הארץ טהם טסים ונינה מפיקה מהם כל חועלת אחרות. הקובלן מנצל את פועליו בפודת כזאת, שלא פעם. הנינו תלונות ממשלה מצרים למשלת אי ע"ל קובלן אל הנזאים המצרים.

בד"ה

באותו זמן, כדי לכמת על כל זאת, מוציאים לנו — לפי בקשות הנמנצ'ה של הנהלת הרכבת ואחדר-ביי — לשלוח אנשים אחדים למד' (תורת) פרוק הפתחים בניתן מדיישו של אחדר-ביי. הגזיב העליון התענין טар בחחלפות מועצטנו הראשונה. עליינו לברר מה את שאלת יחס הנהלת הרכבת אלינו ולדרוש את חלכנו בעבודת הרכבת הארץ-ישראלית אשר בהנטותיה אנו נוטלים חלק בראש. יש עוד סוג עבודה אחד, שעליינו לבש אותה, העבודה השוחרת: העבודה בחוף, פרוק הפתחים ועוד. בזאת האחרון נעשה דבר-מה בעניין זה: סדרה פלוגת העבודה העבריות בלור, S. L. P. — קבלת העבודה, בירוע, עורה וכוחם שונים. הבנו על עבודה זו ועל כבוש מקום אלפי המערים, העוטדים לנצח טהארך ולשוב למדצרים. עכשו עומדת על הפרק שאלת העבודה טסוג זה בחיפה. המערים שעסוקו בה עברו לנו נזקן להובלה בעניין הועצה לנו בית הפסח, אבל מסירותה לנו נדחתה או עד ישוגה המצלב). נחו צים לפ' שעה כ-100 איש, פועלים יומיים, התקבלים 8 נרים ליום. ואוכל טרינה השלישית. כבוש מקצוע זה של העבודות השוחרות אף הוא חשוב לנו טア.

יד' איהר: צדק חי' רמו באטראן, כי ועד-הצירים אשם בטהה יודעה בדף-ץט. אותו התנאים המעלים שהצענו עבשו למשדר, היינו צרים להצעים טראש, לפניו שנה, בראשית העבודה, זואת אשטנה. גרעון של 24 אלף לייט, סכום העולה על כל התקציב של ועד-הצירים, בשך חדש. בסכום זה אפשר היה להכנים לא-חולצים רבים. מצבונו החMRI קשה מאד. יש רק הפטחות, אבל מזמן אין, הכל בא לא מכסי עשירים, אלא מהענין, מהעם. עליינו, על ועד-הצירים, לשמור שהבסק יצא בוחירות. החל מינואר עשה מנהל ספרינגו-נסיונות לברר את המצב — ולא עלה בירור. החילנו, לא לחת עוד אף-פרוטה לפני נמר סדר החשבונות.

טה הם התנאים המתחרים שהצענו למשדר? 1) להעביר את המשדר לרושלים. לא יכולנו לעמוד בקשר תידי עם היה, ע"י הטלפון, דאגנו לקשרים יותר גורטליים.

2) ספרי החשבונות צרים להמצאה תחת בקרת ועד-הצירים. 3) דרשו אקספרטים בכל העבודות.

4) ובקשר עם העבודה בכאר-שביעי הצענו מומחה, שהוא ירוע לנו ככל מנצחנו, ודרשנו כינוי. גם ברוטה הסובייטית, שבkritihת החרף, מקבלים

בד"ה

25

הפרוסרים טנה. מהטרינה הראשונה והפועלים — מהשלישית. לטומחים מוגרים לשלא. מאי יותר נבזה. הקאננו לטהנדס בכאר-שבע אל ליט' לחדר. 6) הוא הדין נס בנווע למנהלי-החשבונות. גם אלה צרים להוות טומחים. כן, ה' רטו והווע חס. באוי כה טובים, יודיעים לאום יטה, יודיעים עברית, אבל: מה נסינט בעבורה אהראית זו? הנה אתם, העובדים, עבדת קשת, בועת-阿森ם, חלימות, ובכין — גרעון של 24 אלף לייטן לא פלוני ולא אלטוני, אלא השמה אשמה, והוא צריבה להשתנות. לו יכולנו לבוא לקונגרס ולאמר, כי העבודה התנתלה יטה, אלא שהוא טוויות, ואוון אפשר לתקון — מה טובו! אבל איך נבו לא-קונגרס ונספה, כי יש גרעון של 24 אלף לייט? האספיר כי בא-קיסריאל יש חורך, כי היו פרעות, כי יש פקידים אנטישיטים, כי הפועלים מנגיס-אורחים, כי יש מחלות? אובל זוהי רוק מלחה, כל אחד מבינה לפני רוחו. ואשר להבא: אוטונומיה, — אבל זוהי רוק מלחה, אין עתיד לה. נשקפת עבודת בנין בעתר הקروب, ענורת הכבישים הולכת ונגמרת, אין עתיד לה. און-פער אויל לשלא טכם מהול לשם זה. אול-נאטיך להביא טומחים יהודים מיוון ומיטליה. עד עכשו לא היתה שום אחריות بعد שלמות הכתף, אשר הוועק בעבודות, ומעכשו אנו דורשים תנאים, אשר יבטחו את ההזרה ההלוואות.

יערי: יצרנו מרכז לפועלה ישבות, מדינית וככללית — את ההסתדרות הכללית. הרעיון החברתי שלנו — כללה קואופרטיבית. וערך הצירים סאל את צעד מוסדותינו. נתן הכסף הוא העם, המוציא לפועל — הקונגרס ובאות-יכחו — ועד הצירים. וזה אינו אלא מתווך ביןינו לבין הקונגרס, והוא דורש זכויות יתרות, ליוו של "בעל בית". אנו דורשים אוטונומיה כלכלית פשוטה, בלי כל אפשרות ותורם. אמצעים לעטוד בראשות עצמנו, מוביל שודר הצירים יהיה שליט במוסדותינו. עד הקונגרס יבוא הדבר לסתורן!

ה. זיבובייצקי: לפני שנה וחצי בשbeta-טחול לא-מצאי בפי כל את הטלים: ירידת יורדים. בת'הספר בירודה, הטורים, יורדים. תחתה, בצתאי טהארך נמצאו בת'יספננו תחת יד רשות רבעות: חיבר-צין, עורה, קיקא, כייח וגוי ושבוי מצאתי כולם טרוכו בדשות אחת של ההסתדרות הציונית; לפני גורי, לא ירידת, אלא עלייה, והאנשים אשר בדור את דבר-הירדה, הם במלחה פגנורם — טועים.

עכשו טושלה בפפה הפלגה, כשלון: "במחנות הפועלים כשלון, הפועלים גושלים, הם וטושותה".

הבעתקת?

אותה לאחת: השנה נתראהו פועליאי — ואם לא אחד שלם — בחסתדרות כללית אחת; השנה לא קטן מספננו, אלא גדול, לטירות כל המבשולם והעוכבים; סעם נועו הפעוליט, יצא מהמושבה וייצור את הקבוצה הראשונה, והשנה נועה אחרות-העובדיה' ובבלה שמתמשלה את סלילת הכביש "טבריה-צמח", עבורה חדשת שלא יזענו עד כה, ככל "הפעולחצער" את העבודה הופתגינידה, ועם האחד געשה המשרד לעבודות הבכורות לבלן הבי גודול בכל הארץ; השנה, בגין כל מעשה ישובי חדש בארץ, כשאף משפחה אחת הדרשה לא נחישבה על החקען, עבדו אלפיים איש בסלילת-דרובים ובבנייה מסלולות, לא אמר: אלפיים איש מהעלים החדשניים עברו לחיה-עבודה, התמכו בה והתכשרו לתנאי-העבודה בארץ; גדור-העובדיה' ופלוגותינו; צבור הפועלים הראה את גובה שאיפותו בקבלת הפרינציפ של "השותחת-החווריות" בכל העבודות.

כל אלה וכשלון?! כל אלה, ופשיטת-דרגל?! הלא עבדו אלפיים איש, הללו כבשו את דרך טבריה-צמח, הללו גבננה על ידיהם דרך לוד-צrifין, הללו התמכו בעבודה, הללו תוצרת עמלם הולכת ונדלה, הללו נעשה הדבר הזה! ברור, כי לא, "צעקה", על כל פנים לא כשלון. ואל מחרור לתוכננו בדית-הכשלון הזה, כי אין רעה לאדם, מאשר להם לעצמו תוכנות רעות שאין-בם והגרען?

די אידר יודע במננו את סבתוין, אולי הוא מתביש לבוא לקונגרס ולനאום אותו, ובטרינות הוא שואל אותנו: "האבוא ואספר, כי יש מהלות באיז, כי יש חורף, כי הפועלים הם מכnisיס-אורחים, כי היו פרעות בארץ?"

אדוננו די אידר, כן, תבואו לקונגרס ותספר את האמת, אין להתייחס, ותאמר בכח: השנה לא עשתה באיז שום עבודה ישובית חדשה חוץ מזו שעלה-ידי הפועלים בעבודות הבכורות; 2000 איש עבדו בהן, אלפיים. עולים חדשים התמכו במקצועות-העבודה החדשניים והתכשרו לחיה-ארץ. העבודות, שנרכנן נתקבלו לכך לחץ העלה ובהתוצאות מצד קבלניתם פרטיז, נגררות בגרעון של 24 אלף לירות, לרעך: 2000 לייט לחדר, לירוח אחת על כל איש לחדר. הגראון זה —

יבאר הדר אידר — הוא ברובו הנadol מתפקיד-העבודה הראשונה, כשה พฤษภาคม היו עוד טרונים ועסם העבודה חרשה למורי, באשפתם ועד היצירום — נך וורה דייד אידר — לא גמן לעובדים בראשית קבלת העבודה הון חזור מספיק, וחסרונו גרם לחוצאות מיותרות ולכטול מלאכה מהsofar כל עכורה ועווד; אל יתביש ויספר, כי באיז יש תקופת של ימות-הgashtim ורבי בחם יט-בשללה; כי ישן באיז מהלות, רקחת לבנייה, זאת העולמים החדשניים היא פוקרת ביתיה, ומושם נך היו יט-בשללה מהמתה מהלות; כי פועליאי אין הם מכnisיס-אורחים וכל העובר על יד מהניהם זם

מאכילים אותו מאורתהם, וזה משפייע על תקציב המטבחים; כי היו השנה פרעות ביפוי ובסביבה ומהומות בכל הארץ, והעבדה סבלה על ידי נך הרבה.

בזה אין לא-איך ההסתדרות הציונית להתbias.

למה "כשלון" נמצאו אונים קשובות מאד. ועד-הצרירים קלט אותה יפה וither להודיע טղרפית לonden עד פשיטת הרגל של הפועלים; פרטם בכל העתוניות על אי-היכלה והכשלון של מוסדות-הפועלים והוא עוטר זה זמן להניף יד על שלמות האוטונומיה של הפועלים ומוסדותיהם.

נודה על האמת. אנחנו עצמנו עוזרים לוזעדי-הצרירים בכל אלה. מתוכנו יצאה דבת-הכשלון. על כבוד האנשיים, אשר הטלנו עליהם את העבודה, לא ידענו לשטוף, ואת כבוד מוסדותינו לא עבינו עניינים אחרים.

ועד היצירום מניף יד על האוטונומיה של מוסדות הפועלים ורוצה לפרט את ממשלו עליהם. יאמר לו גליו: והוא לא תצלח!

מוסדותינו — יודעים אנו — אינם שלמים, לא נקבעה עדין צורתם וחיא דורשת תקוניט, אולם,如今 הבא מן החוץ תיקן את זה, ולא ע"ז הפחתת-חישותם ועמידתם ברשות עצם ישחכלו ולא בכח "המאה" יש לדrhoש בכל את הדעה?.

דבר הוז: דייד הצהיר, כי הוא بعد האוטונומיה של המסתדרות-הפועלים, ולמעשה שולח ועד היצירום טగרמות לonden ומכוון על פשיטת הרגל של מוסדותינו. עד נצורה הגעה השטועה... ולמעשה לשבות-העובדה. שלנו. הולכות וננסנות מאין אמצעים ועד-הצרירים פותח את שלו, אין לווה הצרכה של תקציבים: לשנות העבודה שלנו תעלינה יותר בזול מalto של ועד-הצרירים. חכמה חוטף ועד היצירום באוטונומיה שלנו?

על מה נסב הוכחה בינוי ובין ועד היצירום? לא על שאלת הנרעון, זו גפתחה במחהה, אלא על תכנית העבודה להבא. ועד היצירום בא בהצעה "חדשיה", מומחים ואנספקצייה. ואנו האם אנו מתנגדים למומחים? הלא גם אנו מומינים אוטם, קרי גם עכשו ייש לנו חבר מומחים דיניגול בעבודתנו. האם מומחים מומינים מבחין צילחו יותר מאשר אלה שהזנו על ידינו? לא הטעמה עיקר, לא הוא "המצוין את המכונה", אלא הפועל ויחטו לעובדה.

היתה תקופה שעוד היצירום חשב, כי המשרד יוכל לטלא את הכל, חזן מקובלות עבודה, ושלה לשח זה את בא כחון, את הד"ר אליאש, המשרד. קיבלת-עובדיה יש שהיא קשורה בעניינים פוליטיים ומוסום כך היה אויל הגון בצוותו של הד"ר אליאש. עזב הד"ר אליאש את המשרד — ואנו המשכנו לקבל בעבודות נאשור בחותנו אתנו.

ועד היצירום אין יודע את מצב בעבודותינו, תנאה, הקשי הגזב על דרכה, ואף לא סוד הצלחה וכשלוניותה. לפני נעצרת ה"שורה-האחרונה" — גרעון בסכום

אליה, גרעון? מי יטיל או על ראש מי את האתירות? הסכמנו לפשרה חסיטה-הגין זו, באשר הובאנו בין המצריים. יהא אך בורו לכם, כי במקרה אשר לא נצח הפועל, לא נצח לא ועד הזרים ולא המשור. שוא שקר שומר! מועלם לא זללו במוcharה. מיטות היהת העבודה בארץ קוראים אנו למוחה. המוחות התהנבו על כל זאת ויצאו מתחם התהפה ועומדים אנו לפני אפשרות עבדה. עומדים אנו לפני פרטון שאלות, מצאנו החולות מצערות לדרכי תקון, ועתה באן ועד הזרים, מבלי שחי אנתו את כל מצוקותינו אלה, מבלי שעברה עלו כל מיריות הנסיוון שלנו, מבלי לשועות אל העבר, בא ועד הזרים ומוניס, "תקוניים", אשר יחרמו את כל עמלנו, ישלו את כל מרצינו ויעמידו עוד פעם בפני ספק שטמנו לא נמצא מוצא.

על הכל דברו הדוד אידר ומר בבלי, אך לא דברו על העבודה הנדולה שעשינו בטבורי-צמה, הנגמרת בהצלחה. נייפלד, ציר טבורי-צמה, ענה לדוד אידר בדבריו וכות, והבל. אילו נתן סקירה על עבודות טבורי-צמה — והיתה זו התשובה הנכונה. לטבורי צמה הקציב ועד הזרים בזמנו בתחום העבודה הלאה של 5000 לירות מצריות, מזה נתנו 3000 לירות מצריות במוזמן, ונאמר: עד סכום 3000 ל' ייש לכל הרשות להפוך בעבודה זו. כל מה שתפקידו פחוט — עוד לרשות הסתדרות (או: הסתדרות הפעלים החקלאיים של "אחוות-העבדה") לרכוש לה מניות של בנק הפעלים על שמה. עכשו, כשהעבדה הנדולה עתרה להאנדר בלי כל גרעון, דורש מך נבלי מאה הנהלת טבורי-צמה לומר, על התנאי שהותנה אן, ובשאינו מקבל הסכמה — הוא מודיע: "עוד עתידים אתם להציג ביין עבודה זו והוא אופת ליחס הפקודות של ועד הזרים אל ה'בקורותים", אל פושטי הרgel.

לא סופר כאן, כי בעצם הימים האלה, ימי המזקה הכספית הנורא הנכבל עבדותינו, מהופר הון חזון, גובה ועד הזרים 10 אחות מכל השבע וחמשון של הטמלה לפירעון תשളוי ההפתחה ויתר החלאות. בישיבת 15 למאי חוסכם — עדים כל חברינו שהשתתפו בישיבה זו — לא לעשות את הנכוי הזה, ולמעשה — מנכיהם.

בפרק לא עבות אחד פונה ועד הזרים אל הנהלת הרכבת ודורש ממנו לפروع לו מהטנייע להסתדרות סך 500 ל'יט, שהלה לעבדות ר'אש-אל-עין, מבלי לשאול אותנו ומכל יהודה לנו דבר. פקיד אחד שמע, כי עבדות ר'אש-אל-עין בקצת, העותת מתבררת — ועד הזרים מחויר את הסך 500 ל'יט לפחות.

ד"ר אידר אומר, כי הוא מכבד את האוטונומיה שלנו. ובכל זאת, אך התנאים שהעמיד הדוד אידר להשתתפות ועד הזרים בתקציב לשכות העליה והעבדה של הזרים — מה לתנאים אלה ולאוטונומיה? מה לתנאים אלה ולכבוד?

זה וכזה. ומכיון שיש כאן גרעון, סמן שהשיטה אינה טובה ודורשת התקונית. ותחל פרשת "תקוניים". ואולם הרי עובdotינו במשך כל החדשם האחורוניים עומדות על בסיס חזק, נושאota את עצמן ומתגברות על המבשילים הרגילים. היכן היה ועד הזרים בימים הקשים, ימי המשבר והכשלן? בכחות עצומים ובקרבנות רכיבת התהנבו על כל זאת ויצאו מתחם התהפה ועומדים אנו לפני אפשרות עבדה. עומדים אנו לפני פרטון שאלות, מצאנו החולות מצערות לדרכי תקון, ועתה באן ועד הזרים, מבלי שחי אנתו את כל מצוקותינו אלה, מבלי שעברה עלו כל מיריות הנסיוון שלנו, מבלי לשועות אל העבר, בא ועד הזרים ומוניס, "תקוניים", אשר יחרמו את כל עמלנו, ישלו את כל מרצינו ויעמידו עוד פעם בפני ספק שטמו לא נמצא מוצא.

מהו ההבדל בין השקופתינו? וזה אומר, כי צריך להוציא עוד סקידים, עוד מומחים, עוד באן כת החסדרות הציניות, אשר יקבעו את העבודה, יכתבן ופורטם לועה"ץ, ואם לא יבואו שנויים לטובה, יוכל ועה"ץ — החם על כספי האומה — להפסיק כל קרדיט. ואולם האם זהה כל עקן השאלה? האם שאלתנו הייאן, כיצד לבקר ולהוכיח בכספיינו. כיצד להפסיק את הקredit בשעת אי-הצלחה?

עיקר שאלתנו הייאן כיצד לתקן את העבודה מירודה. תפקידנו הוא לא לשלה מבקר שידיע לועה"ץ מדי פעם, כי העבודה אינה טובה, כי אם לסדר בכספי זה קורסים למדוד, לשלה אנשים להשתלמות בחול' ולהרים באפן כזו את מצב המוחמיות שלנו בעבודה; ולזה — למות כל דרישותינו — לא נמסרו לנו כל בספיקם. לא אנספקטור למצוות הכריאות והנקון בבדיקות נחוץ לנו, כי אם הגדלת התקציב של קופת חולם, שחתן לה אפשרות לעבודה יותר מקיפה.

דבר אחד נסכים למסור לועד-ザירם — חבקרת על הכספי הנטנים לנו על ידו והבטחת הכספיים באפן מסחרי. ואולם בשום אופן לא השתתפות בסדר העבודה, הנהלתה, פתרון שאלוותה וכן הלאה.

בעבודה באדר-שבוע התהנבו מואנס. בשרות האלו אין ברכה. יהיו הגובלין ביןינו לבין ועד הזרים קבועים: העבודה, הנהלתה וסדרה לפועלים, — ולכום הבקרות. רק...

ד. ר'מו: אוטיף קצת אינפורמציה בנוגע למשאותן ביןינו לבין ועד הזרים. הדוד אידר דבר בಗלי ל'ב וכמעט בחבה-לנו, הזרים. ארשה לי גם אני חפעם לחשוף קצת יותר את הדברים.

קדם כל, על עניין המוחמים. בעבודות באדר-שבוע הסכמנו להריוקומנדציה של ועד הזרים לקבב, בהור מהנדס, כותח, אשר קיבל 50 ל'יט להודש. והז' אם יהיה ריווח בעבודה זו — ונוקף הרוח על חשבון התקופה החדש, חמתיחילה עם בוא הפקיד החדש, ואמ